

Πιστεύουμε στην ανεξάρτητη δικαιοσύνη της Ελλάδας

(Ολόκληρη η επιστολή των Τούρκων Αξιωματικών)

Είμαστε οι Τούρκοι αξιωματικοί που αναγκαστήκαμε να εγκαταλείψουμε την ίδια μας την χώρα, απελπισμένοι και σε απόγνωση μετά τα γεγονότα της 15ης Ιουλίου του 2016, γεγονότα τα οποία ακόμη δεν είναι γνωστό απο ποιον οργανώθηκαν και ποιον ωφέλησαν.

Εκείνο το βράδυ μας κάλεσαν στη βάση μας. Κάποιοι απο εμας τρώγαμε βραδινό με τις οικογένειές μας, κάποιοι άλλοι παίζαμε με τα παιδιά μας. Είμαστε πιλότοι έρευνας και διάσωσης, οπότε αυτό είναι κάτι πολύ συνηθισμένο, ειδικά στην Κωνσταντινούπολη. Εκείνες τις ημέρες είχε σημάνει πολλές φορές συναγερμός λόγω τρομοκρατικών επιθέσεων στην Κωνσταντινούπολη.

Λάβαμε διαταγή να μεταφέρουμε τραυματίες σε μια στρατιωτική βάση όπου θα τους περίμεναν ασθενοφόρα. Όταν όμως φτάσαμε στους τραυματίες, κάποιοι άρχισαν να πυροβολούν τα ελικόπτερα μας. Φύγαμε για την βάση που μας είχαν υποδείξει και εκεί συνειδητοποιήσαμε ότι γινόταν απόπειρα πραξικοπήματος. Αφού αντιληφθήκαμε την κατάσταση, προσπαθήσαμε να επικοινωνήσουμε με τους διοικητές μας ώστε να λάβουμε άδεια να επιστρέψουμε στην βάση μας.

Εκείνοι όμως μας διέταξαν να μείνουμε εκεί που ήμασταν λόγω της κατάστασης που επικρατούσε στην δική μας βάση. Μας είπαν να μην μετακινηθούμε και έτσι κάναμε. Σε εκείνη την βάση δεν υπήρχαν άλλοι στρατιώτες πέραν απο λίγους αξιωματικούς υπηρεσίας και κάποιους φρουρούς ασφαλείας.

Το χάραμα ακούσαμε πυροβολισμούς από την πύλη. Η αστυνομία αλλά και πολίτες πυροβολούσαν προς το μέρος μας. Ήμασταν άοπλοι και απροστάτευτοι αλλά εκείνοι συνέχισαν να πυροβολούν προς το μέρος μας.

Εαν κάποιος δει τα βίντεο στο youtube θα καταλάβει, το πως μας επιτέθηκαν και πως επιβιώσαμε από την στρατιωτική βάση Turkule. Μετά βίας καταφέραμε να διαφύγουμε. Η μόνη μας σκέψη ήταν να καταφέρουμε να επιβιώσουμε και να γυρίσουμε στην βάση μας. Ήμασταν σε κατάσταση σοκ και ουδέποτε φανταζόμασταν μια τέτοια κατάσταση. Πιστεύαμε πως μέχρι το πρωί όλα θα έχουν ξεκαθαρίσει ώστε να επιστρέψουμε στα σπίτια μας, γιατί δεν είχαμε συμμετάσχει σε κάποιο έγκλημα.

Προσπαθήσαμε εκ νέου να επικοινωνήσουμε με την βάση μας, αλλά πλέον δεν μπορούσαμε να βρούμε κανέναν. Αποφασίσαμε να προσγειωθούμε σε ένα ασφαλές σημείο κοντά στην βάσης μας αλλά μακριά από κατοικημένη περιοχή. Προσγειωθήκαμε σε ένα δάσος για να εκτιμήσουμε την κατάσταση και να σκεφτούμε πιο καθαρά. Καλέσαμε ξανά και ξανά τους διοικητές αλλά δεν μπορούσαμε να τους βρούμε. Θεωρήσαμε πως βρίσκονταν στην ίδια κατάσταση που είχαμε βρεθεί και εμείς νωρίτερα όταν μας επιτέθηκαν.

Όταν είδαμε τις ειδήσεις στα κινητά μας ταραχτήκαμε. Υπήρχαν βίντεο και φωτογραφίες ημίγυμων στρατιωτών, που τους μαστίγωναν στους δρόμους, τους αποκεφάλιζαν και τους πετούσαν από την γέφυρα του Βοσπόρου. Όλα αυτά συνέβαιναν μπροστά στην κρατική αστυνομία.

Ενώ θεωρούσαμε πως θα γυρίζαμε στη βάση μας και όλα θα ήταν μια χαρά συνειδοποιήσαμε ότι οι ζωές μας ήταν σε σοβαρό κίνδυνο. Δεν μπορούσαμε να αποφασίσουμε τι να κάνουμε, είμαστε στρατιώτες και περιμέναμε για ώρες να επιστρέψουμε στην βάση μας και δεν μπορούσαμε να βρούμε κανέναν για να λάβουμε διαταγές. Καταλάβαμε πως δεν θα μπορούσαμε να πείσουμε κανέναν για την αθωότητα μας και πως δεν είχαμε καμία ανάμειξη στα γεγονότα.

Θα ερχόμασταν αντιμέτωποι με αυτά που είδαμε στις ειδήσεις. Δεν το αξίζαμε. Σκεφτήκαμε όλοι μας τις έντιμες ζωές μας, τις οικογένειες και τα παιδιά μας που ήμασταν μαζί τους πριν από μόλις 7-8 ώρες. Για μια ώρα μείναμε εκεί αμίλητοι. Αποφασίσαμε να φύγουμε από την χώρα διότι κινδύνευε η ζωή μας

Ο καθενας μας σκεφτόταν την οικογένεια του, τα παιδιά του, την ζωή του.

Ήμασταν σε απελπισία. Όλο το βράδυ επικοινωνούσαμε με τους δικούς μας, τους λέγαμε πως δεν είχαμε καμία ανάμειξη και πως το πρωί θα επιστρέφαμε σπίτια μας, αλλά αφού είδαμε τις ειδήσεις καταλάβαμε πως θα ήταν αδύνατο.

Επί 4 και 5 ώρες προσπαθούσαμε να αποφασίσουμε τι θα κάναμε. Αποφασίσαμε να φύγουμε απο την χώρα διότι κινδύνευε η ζωή μας.

Ήρθαμε στην Ελλάδα, καθώς στην Ελλάδα θα υπήρχε ανεξάρτητη δικαιοσύνη, σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα και θα μπορούσαμε να δικαστούμε δίκαια σε μια χώρα της Ε.Ε.

Όταν φτάσαμε στην Ελλάδα, προσγειωθήκαμε κατευθείαν στο αεροδρόμιο της Αλεξανδρούπολης, ποτέ στην ζωή μας δεν έχουμε κάνει τίποτα παράνομο γιαυτό και αμέσως παραδοθήκαμε στο σύστημα δικαιοσύνης μιας Ευρωπαϊκής χώρας και ακόμη πιστεύουμε σε αυτό.

Τις πρώτες ημέρες υπήρχαν πολλές ψεύτικες ειδήσεις για μας, όπως ότι πήγαμε στην Μαρμαρίδα να δολοφονήσουμε τον πρόεδρο Ερντογάν, ότι μεταφέραμε στην Ελλάδα έναν πράκτορα της CIA, ότι επιτεθήκαμε στο Ιμραλί, στο νησί όπου κρατείται ο Οτσαλάν και άλλα πολλά...

Στιγματιστήκαμε ως προδότες, που ήρθαμε στην Ελλάδα, κατηγορηθήκαμε και καταδικαστήκαμε πριν καν δικαστούμε.

Οι οικογένειές μας, αντιμετωπίζουν μεγάλη πίεση και ψυχολογικό πόλεμο. Όλο αυτό το διάστημα στην Τουρκία μας κατηγορούν για πάρα πολλά χωρίς καμία αποδειξη. Έχουμε υπομονή, πιστεύουμε ότι κάποια ημέρα θα αποκαλυφθεί η αλήθεια. Μέχρι σήμερα έχουμε ζήσει με εντιμότητα και έτσι θα συνεχίσουμε.

Αυτές τις ημέρες διεξάγεται η δίκη για την έκδοσή μας. Πιστεύουμε στην Ελληνική δικαιοσύνη. Ανεξαρτήτως της απόφασης πιστεύουμε ότι θα έχουμε μια δίκαια δίκη.

Κοιτάζοντας τους φακέλους που ήρθαν από την Τουρκία, υπήρχαν πολλές άσχετες, αβάσιμες κατηγορίες. Μέσα στους φακέλους είναι προφανές ότι

δεν παραβιάσαμε κάποιο νόμο όπως επιβεβαίωσε και ο εισαγγελέας στο δικαστήριο.

Έχουμε όλοι μας παιδιά, οικογένεια και αγωνιζόμαστε και για τις δικές τους τις ζωές. Κάποιοι από εμάς έχουμε μωρά, 6 μηνών, 1 έτους, κάποιος άλλος περιμένει τώρα ένα μωρό. Δεν τους αξίζει να ζήσουν χωρίς τους πατεράδες τους.

Είναι ξεκάθαρο πως είμαστε αθώοι. Δεν θέλουμε να καταστραφούν οι ζωές των οικογενειών μας και χωρίς λόγο. Πιστεύουμε πως η ανθρώπινη ζωή, το δικαίωμα για μια έντιμη ζωή είναι πάνω από κάθε πολιτική. Πιστεύουμε στην ανεξάρτητη δικαιοσύνη της Ελλάδας.